

PASSAGE

2018

Hoog op de eerste verdieping, klein voor het hoge raam, zit zij aan de witte wijn. Buiten ligt de parking, binnen staan de meubelen.

Wij, wij hebben geen meubelen nodig, wij hebben niets nodig, wij hebben niets te doen. Thuis zouden we ons gaan vervelen en op elkaars zenuwen werken en beginnen vitten en misschien zelfs ruzie maken. Dus komen we naar hier. De stad is duur. Hier kuieren we rond, drinken koffie en kijken naar de mensen. Misschien komen we iemand tegen. We doen dat als koppel. We hebben mekaar hierin gevonden.

We doen het regelmatig, vooral op brugdagen. Dan is er veel volk. Wij hebben geen last van veel volk. Wij vinden dat gezellig. Er zijn ook kinderen. Het is één groot familiefeest. We horen erbij. We kunnen hier eten. Het is niet duur en we komen hier tot rust. Soms kopen we iets. Een spulletje waarvan we denken dat we het zouden kunnen gebruiken, dat het zou kunnen van pas komen. Zo komen we hier toch eigenlijk niet voor niets en mogen we hier blijven komen want het is hier wel een winkel, zegt hij. En er is een grote parking. We komen met de auto. Er is altijd plaats en de auto staat er veilig. We voelen ons een beetje op reis. Er is altijd wel iets dat we nog niet kennen. Het is hier een belevenis. Waarvoor we niet moeten betalen.

De laatste tijd gaat hij alleen. Hij kwam met een reden af, mekaar de ruimte geven, onzin, hij gaat nu liever alleen, dat gevoel gaf hij mij, dat hij mij er liever niet meer bij heeft. Ik laat hem gaan, ik heb hier thuis wel altijd iets te doen.

De laatste tijd ga ik alleen. Ik heb iemand leren kennen. Ik laat mijn vrouw thuis en ik ga nu alleen. De ganse week kijk ik er naar uit. Zal ze er zijn? Zal ze er niet zijn? Ze is er. Ik had haar al gezien. Ik had haar al gezien toen mijn vrouw er nog bij was en in het begin keek ik alleen naar haar en toen kwam ik eens alleen en keek zij terug. Zo hebben we mekaar leren kennen. Ze is getrouwd, haar man houdt hier niet van en ze vroeg of ik er wel van hou. Zo vertrouwd was het onmiddellijk tussen ons.

We wandelen samen door de meubelen en drinken samen koffie. We zijn samen blij als we iets nieuws ontdekken. Als we iets kleins kopen, neemt zij het mee. Het kan bij haar van pas komen. Mijn vrouw zou dat verdacht vinden. Tijdens de week heb ik niets te doen. Ik doe mijn werk, ik ga naar huis, ik doe de mannenklussen en ik heb geen tijd voor hobby's. In de week ben ik

rusteloos. In het weekend kom ik tot rust, hier, tussen de meubelen. Het parcours ligt vast en toch is het altijd een beetje anders. Dit is nu ons klein ritueel zegt zij.